

ישיבת ועדה הנספחים מיום 1.8.49

היו"ר ד.צ. פנקס
שר האוצר אליעזר קפלן

חברי הועדה הנזכרים:

- ד"ר י. בדר
- א. שפירא
- ב. דפסטר
- ט. גפתי
- ט. בדר
- ה. פרוטקין
- ס. בן-עמי
- י. דוקא
- א. הרצפלד
- ד"ר א. גרונבסקי
- ד"ר מ. סנה
- א. מ. גני'חובסקי.

מפעם האוצר נזכרו:

- ד"ר ברנמן
- ד. הודביץ
- מר דונן
- מר קביא

מפעם משרד המשפטים:

מר קיצ'ינגר

מפעם המזכירות:

גב' קלרה אהרונוביץ.

סדר היזום:

- (א) פט רכוש עירוני;
- (ב) דיון על סדר עבודה הועדה.

הישיבה נפתחה בשעה 20.30.

היו"ר ד.צ. פנקס:

מציע לקרוא את הטעימים, ולהודיע אם החמתיגוידא.

קורא את טעיף 1.

ב. דפסטר:

מציע היקון טכני, שאולי יקבל ע"י הועדה.

בטעיף 1 (א) ו-1 (ב), מציע להחוק את המלמ

"דק", כי יכול להיות בניין אשר משמש גם להפקידיים

אחרים, ולא דק למפעל העשייתי.

ד"ר א. גרונבסקי:

בטני טעימים אלה אין שינוי, הם באז

בידעה מחוק האנגלי מימי הסנדט. מרוב

על שני זכרים, בנין מעשיה, זכרון לא מעשיה. הוחלט בודקת
המטרה שבעה חזמן לדבר על ביטול מוחלט של פס דוקו. דפסור שבר
אח הזכות לדבר גבר המעיפים.

שר האוצר א. קפלון מטכ"ט להחיקת המלה "דק".

היו"ר ד.צ. פנקס שואל מה דין בנין שחציו מעשיה וחסיו
פרטי. כרגע שמוחקים את המלה "דק"
משנים את הודעה המוטגים. זו אינה שאלה טכנית או טגונונית.

ג. דפסור מטכ"ט להשאיר את המלה "דק".

מציע שבמקרה המדובר על כל בנין המטרה
כמפעל מעשיה אנועל במכונות מונעות בכוח מיכני, לרבות המגדש
שעליו עומד הבנין - 10 אחוז מהשוריי השנתי אצאלא הנקי, היקון,
שבמקום 10 אחוז ייכתב 10-10 עד 50 אחוז מהשוריי השנתי, בהתאם
עם היקף המפעל, הכנסתו ומספר פועליו. ולחטיף, "שר האוצר
יחקין הקנות בנוגע לגודל הפס הפרוגרסיבי הזה." אצאלא מודת
על הנמקה.

י. דוקח: מחונד לגביה נפרדת של הממשלה והעיריות
ומציע שרק מוסד אחד יגבה את הפס עבור
שניהם. את החשבון יוכלו לסדר ביניהם שני המוסדות אחרי הגביה
המשותפת. אם שר האוצר יקבל את החצעה, יהיה זה לברכה, אחר
יפתיג ויציע למחוק את פס הודקו בכלל.

מ. בן-עמי: אינו מבין מה הפרוגרסיביות, כי החשלות
ייעשה על-ידי בעל הבית, ולא על-ידי בעל
המעשה.

היו"ר ד.צ. פנקס: מטכ"ט עם דוקח שהיעשה גבייה משותפת של
הפס הכפול, דא"כ ייעשה חשבון בין שני
המוסדות, העיריה והממשלה. הערכה נפרדת וגבייה נפרדת דודטות
אחרת שלם העולה בכסף ומקירות, וחבל על המבוזז.

ד"ר דוקא

גביית משכונת יכולה להסדיר דירוג יותר גבוה.

ד"ר האוור א. קמלין

דוקא מציע הצעה שנייה, גביית משכונת.

הצעת השנייה, לבטל את המסך יותר מרתיקת

לכת. על עצם ביטול המס, אי-אפשר לדון כרגע, כי אין כל אפשרות

למקצוץ את ההכנסות. אשר להצעה השנייה, אין כל התנגדות מצד,

אולם הערכה העירייה והמועצות המקומיות במקומות שונים אינה שורה,

ולכן בלתי-אפשרי לרכז את הגבייה כרגע. הערכות העירייה המיד יותר

גבוהות מהערכות הממשלה. מט רכוש העירוני המשתלם בכל מקום, אינו

שזה. יש מקומות ששם משלמים אחוז יותר קטן, ולהיפך.

ד"ר דוקא

הועדה המשותפת המליצה על גביית משכונת,

על אמלגמצייה גמורה, ו"גרנטס-אין-איידי"

לעירייה המהירה אשר הכנסתן קטנה.

ד"ר א. גרונבסקי

מציע, בשם ועדה-המשנה, שתשואווצר ישב

אחרי החקציב דירוג בכל השאלה הזאת של

היחסים בין הממשלה ובין המוסדות העירוניים והמקומיים באופן מיוחד.

ד"ר ד.צ. מנקס

מציע שתועדה המליץ למני האוצר על כך.

ד"ר קמלין

לפי חוק, התערכה של מט-הרכוש העירוני, נעשים

ע"י ועדה של שני מקידיים ושני אנשי באי-כה בעלי

הנכ"ט. לפי חוק, חייבות העירייה לקבל את התערכה, מה שמאפשר מוצ.

ד"ר א. גרונבסקי

ד"ר דוקא דחה את הצעה ב. רפטור, ואת הצעות י. דוקא.

חבר הכנסת ב. רפטור, שומר לעצמו זכות הסתייגות

בסעיף 1(א), וחבר הכנסת י. דוקא, שומר לעצמו זכות

לפתי הסתייגות.

ד"ר הועדה בקש את הסתייגוים להכין הסתייגות

מנוסחת ככתב.

ד"ר י. בודי לוקח על עצמו, במקרה שמו דוקא לא יוכל

לדבר על שתי הסתייגויותיו, לנמק אתה מתן.

סעיף 1(ג) וסעיף 2(ג)(2).

א. יש לבטל את מס הורקו לגבי פגורשים פנויים.

מ. בן-עמי:

ב. בצורה אלטרנטיבית, במקרה שהסתייגות הראשונה נדפלה, לא להעלות את מס הורקו יותר מכפי שהוא בעת.

ג. אינו מכיר בבעל, אשה וילדים כיהידה אחת.

יכול להיות לאשה רכוש מלפני הנשואין, ויכול להיות לה רכוש אשר אין כל זכות לבעל להשתמש בו. אין לאתר את הרכוש של בני המשפחה באופן מלאכותי.

ד. מתנגד לטקס האחרונה של סעיף 1(ג)(2).

ה. פגיע בסעיף 1(ג)(2), במקום שכחוב יבכל מקרה אחר - 2,1% של השווי הכללי של הקרקע (א/א)

ג. דמטר:

(35% של השווי השנתי הנוכחי), המסך: סעיף 1(ג)(2) :

" מ-1.500 עד 3.000 - 2,1%

מ-3.000 עד 5.000 - 3%

מ-5.000 עד 10.000 - 5%

מ-10.000 ומעלה - 10% "

ו. מס על פגורשים פנויים הוא יותר בלתי צודק

י. דרור:

מס הורקו. העירייה גובה כבד, והמסילה באה

ומפילה מס נוסף. אין פגורשים בפרט מ-5000 לירה בערים. פגיע לפסוד

את גבית המס או לעירייה או לאזרח. ישנם אנשים שטרם שלמו את המגורשים

כי הם משלמים אותם מהטכנונזותיהם, בדיוק כשם שאנשים פניהים כסף בבנק.

אם לדקאים אהו, כל כך גבוה למסים, אין ערך להתוידק מגרש, ויש להכריז

על חלאת המגורשים הפנויים.

ז. חושב שאין ערך לשכר שוב את כל הנימוקים, מאחר

מ. גמלי:

סעיף זה כבר עבר את ועדת-המסותן לעומת זאת

סען היחשב-ראש, פר ד.מ. מפקס, שיש זכות לכל אחד לנמק את דעתו.

ח. פגיע, בשם בן-מליעוד, הצעת חיקון לניסוח

ד"ר י. בודו:

של סעיף 1(ג) על כל קרקע שאין עליה בניין

צב - 0,4 קמ"ג של השווי הכללי של הקרקע (10% של השווי השנתי הנקי).

מז"ע בשם עזמו בטק"ף (ג) לכתוב במקום המסור
500 - 5000 אה המסור 1500; במקום 1000, מז"ע לכתוב 3000; במקום
1500, מז"ע לכתוב 5000.

מז"ע לתוספת "אולם אין רואים כדושה על שם
בעל קרקע שהיתה דושה על שם אחוז מי"ם שלשנתי נשואיהם."

היו"ר ד.צ. פנקס:
אם הרכוש היה דושה עד עכשיו על שמו נפרדים,
איננו סבור שהכוונה היא לאחד אחר. אין
ליצור את הדושה כאילו מקימים את האדם בחוטי מיל מכל הצדדים. אם איש
דאשה רכשו לעצמם רכוש לזחוד, ועומדים להתגרש, והרכוש דושה על שם
שניהם, על מי יטיל את המס? האשה פמדה, כי זה כאילו דושה על שם
הבעל.

שר האוצר א. קפלן:
במקרה שלא ישלמו את המס, יעמידו את המגדש
למכירתו. מה שהשוב הוא שיעור המס ולא אופן
הגביה.

י. דוקא:
מז"ע לנעדרים שנשארו אחריהם יתומים ואלמנות
מקסימום כללי של הקלה.
מז"ע שהמקסימום של הטלת מס המגדשים על-ידי
המדינה והשלטונות המקומיים יהיה בגובה של 5%.

למז"ע לתת הנהגה של 35% למגדשים אשר לארכם
לא נטלל כביש, ואשר אינם נהנים משירותי העיריה.

שר האוצר א. קפלן:
מסכים להצעה בקשר לנעדרים, בהנאי שהם נעדרים
כדוצאה מהשמה. אלה הנעדרים אשר אין להם
יורשים, יעברו המגדשים השייכים להם לרכוש המדינה. דוקא אמר שישנן
עיריות המטילות 6% מס. אם כך, לא יוכל להיות מקסימום של 5%.

היו"ר ד.צ. פנקס:
בעד מקסימום של 5%.

ה. נפתלי:
שאלת הגביה, ובין גם שאלת אחוז המס הכללי
שישולם על-ידי בעל הרכוש שייכת לשאלת הגדולה
דושה של כל הישמים שבין השלטונות המקומיים והממשלה. מז"ע חלדון

כשלה זו באופן נפרד.

זכויות

הוצעה החליטה לדחות את הצעה מר בן עמי

לבטל את המס על מגרשים פנויים.

מר בן עמי שומר לעצמו זכות הסתייגות.

הוצעה החליטה לדחות את הצעה מר בן עמי

להשאיר את המס כפי שהוא קיים.

מר בן-עמי שומר לעצמו זכות הסתייגות.

הוצעה החליטה לדחות את הצעה מר בן עמי

למסור את מסע"ך (ד) כפי שהצגת שנייה אחר.

בן עמי שומר לעצמו זכות הסתייגות.

הוצעה החליטה לדחות את הצעה של מר בן-עמי

הצומרת שכל אחד מבני המשפחה מרובה יחידה

בפני עצמו, בלוח, למחוק את המסך האחרונה

ינתונה בידי המטה אנשים לכל היותר, שבעל

הקרקע הוא אחד מהם.

מר בן עמי שומר לעצמו זכות הסתייגות בענין זה.

הוצעה מקבלת את הצעה מר י. רוקח בקשר לנעדרים.

הוצעה דחתה את הצעה מר רוקח לא להעלות את המס

על ~~1%~~ מגרשים פנויים מעל 5%.

מר י. רוקח שומר לעצמו זכות הסתייגות.

מכיון שהעובדה שמגדש אינו נמצא ליד כביש

וצינו נהנה משירותים מסכסמם בהערכה באופן

נכר, החליטה הוצעה לדחות את ההצעה שהוצעה

ע"י מר רוקח לתת הנהג מיוחדת למגרשים מסוג זה.

מר רוקח שומר לעצמו זכות הסתייגות.

הוצעה החליטה לדחות את הצעה מר בן אליעזר,

הדומה להצעה מר בן עמי, להשאיר את המס כפי שהוא

קיים כיום.

מר בן אליעזר שומר לעצמו זכות הסתייגות

בענין זה.

הוצעה דחתה את הצעה ד"ר י. בדר של דיווג

המטעמים. ד"ר בדר שומר לעצמו זכות הסתייגות

סכום:
=====

הועדה קבלה את הצעת האוצר (סעיף 2).

י. רוקח שומר לעצמו זכות הסתייגות. דורש שהחוק לא יהיה רטרואקטיבי לגבי מכירה. כתוצאה מהערה מר בן-עמי בקשר למלה "יוחזר", החליטה הועדה לרשום בפרטיכל שהחזרה

עודף המס תהיה ללא דיחוי.

נתקבל ע"י הועדה.

סעיף 3.

סעיף 4.

החוק קובע שאפשר לשחרר בהיט שנהרסו. במקרה זה אין מותרים על המס שחל על הקרקע. יוצא שהמס על הקרקע הוא יותר גבוה מהמס על הבניין. ע"י בטול התנאי (שהמס יחול על הקרקע) מציע שר האוצר לבטל על כל המס במקרים כנ"ל. זוהי הקלה.

מר עקביה:

הסעיף נתקבל ע"י הועדה.

סכום:
=====

סעיף 5.

הועדות צריכות להחמנוח מנציגי הצבור ומקידי הממשלה. נציגי הצבור הם בדרך כלל בעלי רכוש. אם אין בעלי רכוש, שר האוצר קובע.

ד"ר פורת:

קובע שער עכשיו היחה הגבלה; אינו יכול לוותר על כך שנציגי בעלי הנכסים יהיו מוצגים בוועדה

מ. בן-עמי:

ההערה. שם האוצר

במקום שאין בעלי רכוש אי אפשר לפנוח לעירייה בכשי למנוח אנשים.

שר האוצר:

מציע לכתוב "במקרים יוצאים מן הכלל".

י. רוקח:

זה פתח כתוב.

שר האוצר:

מ. בן-עמי:

מסכים להודעה שר האוצר.

טכום:
=====

הסעיף נחקבל.

טע"ף 6.

י. דוקח:

מודיע על משאלה שהוגשה אליו ושהוא מעבירה,

לתמוך בזה שחובות אשר יוחזרו ממס הורקו

יוחזרו לעיריות. הבקשה הובעה בשם עירית טבריה.

שר האוצר:

יחזירו את הפיגורים. משלמים בעד שנה ולא בעד

שנה וחצי.

היו"ר ד.צ. פנקס:

את הפגורים ישולמו לאצר, באיזה סמכות ימסור

אותם האוצר לעיריות? יש לפתוב "ויחזרו על ידו

לרשות המקומית."

מר עקביה:

למעשה היה וכוח עם היועצים המשפטיים פקשה לפקש

את הסעיף הזה נחוז. שר האוצר הבטיח לכלול

"גרנטס אין איד", מה שכתוב בסעיף הזה.

שר האוצר:

מציע למחוק את הסעיף.

היו"ר ד.צ. פנקס:

חושב שהסעיף מוכרח להיות. מבין שהמדובר הוא

בגביה הסכומים שהעיריות היו זכאיות לגבות עפ"י

פקודה שהוציאו האנגלים. השאלה היא אם צריכה הממשלה, שגביה זו עברה אליה,

להחזיר לעיריה את הפיגורים. איך זה יחבטא בחוק? כתוב שהממשלה תגבה את

המס, אולם לא כתוב שהאוצר יחזיר לעיריה.

שר האוצר:

מודיע שהכסף יוחזר. אחרת יצרף אותו ל"גרנטס אין

איד".

היו"ר ד.צ. פנקס:

אי אפשר לצרף את הסכומים ל"גרנטס אין איד"

אשר נקבע על פי חוק החקציב.

שר האוצר מודיע שלרשויות העבריות המקומיות הוא

יחזיר את הפיגורים, ויעשה עם הרשויות המקומיות הנ"ל את החשבון, אם גבו

בעד השנה הקודמת או לא.

טכום:
=====

הסעיף נחקבל.

נחבל ע"י הועדה.

סעיף 7:

נחבל ע"י הועדה.

סעיף 8:

נאלץ לבקש חקון בנוסח. בסעיף 1, מציע לשנות
אח המלים "ע'ש אשתו" למלים "ע'ש בן-זוגו".
ההצעה מחבלה.

ד"ר פורח:

סכום:
====

החוק עם ההסתיגויות יועבר לנשיאות.

מציע להכנס למספרים של התקציב, אחרי שיגמרו
עם מס ההכנסה.

חיו"ר ד.צ. פנקס:

מבקש את הכנסות אפריל-זוני לפי הסעיפים,
ומקבל הבטחה משר האוצר שיקבל אותן.

י. רוקח:

הישיבה נועחה בשעה 23.00.

* * *